

Els «melapeladors» del Girona

El Girona no ha baixat de divisió perquè li hagi faltat fe. Ha baixat perquè al davant hi ha clubs que fa anys que treballen amb una estructura seriosa, amb gent preparada i amb una idea clara del que volen ser. I aquí, en canvi, fa massa temps que tot fa olor estranya. Olor de comissió. Olor de silencis vergonyosos. Olor de decisions que ningú explica. I ha baixat a la darrera jornada, però ho podria haver fet abans. Avisos n'hi ha hagut durant tota la temporada. I no s'ha canviat quasi res. Com aquell que espera que una onada gegant es dilueixi davant seu i no se l'emporti. S'ha de fer cau i net. De dalt a baix. Hi ha massa «melapeladors» al club. A dalt, tothom sap més o menys qui hi ha. Gent amagada i ignorància cap al soci. Al mig, un entrenador massa cops amb la mirada perduda i poca reacció i alguns jugadors amb actitud poc proactiva. També s'ha de parlar de baix. De part de l'afició. Hi ha qui s'ha acostumat massa ràpidament a jugar contra el Madrid o el Barça. I la Segona Divisió no té el mateix glamur. I els partits d'estiu un diumenge a les dues de la tarda o els d'hivern un dissabte a les nou del vespre faran replantejar moltes decisions vitals. Aquí hi seran els que realment són afició. De moment, som on ens toca. Ara mateix mereixem ser a Segona. Tornar, es pot tornar. El problema és creure que només amb tossuderia n'hi ha prou.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/05/26/els-melapeladors-girona-130689766.html>